Posłuchaj

()

Zaczyna się zbijanie argumentów od części sed contra.

Summ. theol. III q. 83 a. 3

CZY TEN SAKRAMENT NALEŻY CELEBROWAĆ W ŚWIĄTYNI, KORZYSTAJĄC Z NACZYŃ ŚWIĘTYCH?

> *A jednak* sam Chrystus Pan dał wytyczne odnośnie do postanowień Kościoła, kiedy powiedział (Mt 18, 20): „Gdzie dwaj albo trzej zgromadzą się w imię moje, tam jestem pośród nich”.

Komentarz: Bardzo ciekawy argument. Ponieważ Chrystus jest w swoim Kościele, toteż zarządzenia Kościoła pochodzą

pośrednio od Niego.

> *Wykład*: Dwa momenty są brane pod uwagę przy ustalaniu ram dotyczących tego (*in his quae circumstant*) sakramentu. Jeden moment – to uzmysłowienie wydarzeń towarzyszących Męce Pańskiej; drugi zaś,- to cześć należna sakramentowi, w którym Chrystus jest zawarty faktycznie (*in quo Christus secundum veritatem continetur*), a nie tylko przedstawiony jak w typie (*non solum sicut in figura*). Toteż rzeczy, które mają zastosowanie przy korzystaniu z tego sakramentu, podlegają konsekracji bądź ze względu na cześć dla Eucharystii, bądź też ze względu na potrzebę przedstawienia uświęcającego skutku (*ad repraesentandum effectum sanctitatis*), płynącego z Chrystusowej Męki, stosownie do słów listu do Hebrajczyków (Hbr 13, 12): „Jezus, aby Krwią swoją uświęcić lud …” itd.

Komentarz: Czym jest Msza Św.? Ramą sakramentu. A dlaczego inne sakramenty nie mają takiej ramy? Bo w nich sam Chrystus nie jest poprzez Realną Obecność (*secundum veritatem*) zawarty. I stąd wszystko, co ma związek z realnie obecnym Chrystusem podlega konsekracji lub desakralizacji, jak od Vat. II począwszy, a na biesiadach w kościołach za Bergoglio skończywszy. Wszystko było konsekrowane: kościoły, paramenty, przedmioty, posągi etc., by zagwarantować przepływ łaski „w celu prezentacji skutków uświęcenia (*ad repraesentandum effectum sanctitatis*)”, jak określa to św. Tomasz. Przypominamy sobie, że w tomizmie *representatio* – „przedstawienie, prezentacja” rozumiane jest realistycznie. Zatem te skutki uświęcenia (*effectum sanctitatis*) muszą być jakoś przewodzone, to jest *sacrum* przez *sacrum*. I stąd nowe

kościoły nie mają „atmosfery”, bo nie mają *sacrum*, także tego polegającego na poświęconych przedsoborowo przedmiotach. Poświęcenie jest namaszczeniem lub impregnacją danego przedmiotu łaską, co najbardziej widoczne jest przy poświęceniu ołtarza, który dosłownie jest namaszczany świętym olejem.

> Ad 1. Normalnie sakrament ten należy celebrować w gmachu oznaczającym Kościół, stosownie do słów Apostoła (1 Tm 3, 15): „Byś wiedział, jak masz postępować w domu Bożym, który jest Kościołem Boga żywego”. Bo jak mówi Augustyn (PL 45, 1860), „nie ma prawdziwej ofiary poza Kościołem”. A ponieważ Kościół nie miał się ograniczać do narodu żydowskiego, lecz cały świat miał stanowić podwaliny Kościoła, Męka Chrystusa nie dokonała się w obrębie żydowskiego miasta, lecz pod gołym niebem, aby cały świat stał się gmachem, w którym rozgrywa się ta Męka[3], Czytamy przecież w Dekrecie (Ft 1, 1301 n.): „Tym, którzy podróżują, w braku kościoła pozwalamy na odprawienie uroczystej mszy pod gołym niebem lub w namiocie, jeśli tam będą: konsekrowana ołtarzowa mensa[4] oraz inne święte przedmioty potrzebne do odprawiania nabożeństwa”[5].

Komentarz: Msze wolno było odprawiać poza kościołem, pod warunkiem, że wożono ze sobą ołtarz przenośny, na którym odprawiana była Najświętsza Ofiara. Autorowi przypominają się msze oazowe i nie tylko na których uczestniczył, który odbywały się na kamieniach, skale, trawie, stole kuchennym, podłodze, dywanie…Wstyd, wstyd, ale myślał, że księża wiedzą, co robią.

[3] {Sceną Męki Chrystusa cały świat. Jasne jest, że chodzi tu o Ciało Mistyczne Chrystusa. Krzyż zakończył Jego ziemską wędrówkę, ale nie stanowi kresu obecności Chrystusa na Ziemi (13 XVI s. 93; por. Zizioulas J. w: L'Eucharistie ss. 62-75).}

[4] {Mensa ołtarzowa, czyli płyta kamienna, przykryta obrusami /teraz wystarczy jeden obrus/, a mieszcząca w sobie relikwie świętych męczenników. Na mensie składane są dary ofiarne, chleb i wino, na czas liturgii ofiary.}

[5] {Święte przedmioty. W oryginale mamy zwrot: „sacra mysteria ad id officium pertinentia". Tłumacz ze względu na kontekst, idąc za przykładem dominikanów angielskich, pozwolił sobie w tym miejscu na pewną licencję. W mniemaniu, że Tomasz miał na myśli „mystaria", nie „mysteria", przetłumaczył to jak wyżej.}

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related